

HEILIGE CHRISTOFFELPAROCHIE

GODS WOORD OP ZONDAG

Evangelie, overweging en andere berichten
van het pastoresteam

1 en 2 november 2020 Allerheiligen en Allerzielen

Welkom!

‘Ik geloof in de heilige Geest; de heilige katholieke kerk, de gemeenschap van de heiligen.’ Elke zondag wanneer we bij elkaar zijn om te vieren, zeggen we deze woorden in de geloofsbelijdenis.

De gemeenschap van de heiligen staat centraal op het feest van Allerheiligen. We vieren de verbondenheid met allen die ons in geloof zijn voorgedaan en die nu leven in Gods heerlijkheid, de verbondenheid van de kerk op aarde met die in de hemel, de verbondenheid kortom van de kerk van alle tijden en alle plaatsen.

Evangelie

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs 5,1-12a

Toen Jezus de menigte zag ging Hij de berg op, en nadat Hij zich had neergezet, kwamen zijn leerlingen bij Hem.

Hij nam het woord en onderrichtte hen aldus:

“Zalig de armen van geest,

want aan hen behoort het Rijk der hemelen.

Zalig de treurende,

want zij zullen getroost worden.

Zalig de zachtmoedigen,

want zij zullen het land bezitten.

Zalig die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid,

want zij zullen verzadigd worden.

Zalig de barmhartigen,

want zij zullen barmhartigheid ondervinden.

Zalig de zuiveren van hart,

want zij zullen God zien.

Zalig die vrede brengen,

want zij zullen kinderen van God genoemd worden.

Zalig die vervolgd worden om de gerechtigheid,

want hun behoort het Rijk der hemelen.

Zalig zijt gij wanneer men u beschimpt, vervolgt

en lasterlijk van allerlei kwaad beticht om Mijnentwil:

Verheugt u en juicht,

want groot is uw loon in de hemel.

Ter overweging

Met Allerheiligen gedenken wij alle bijzondere gelovigen die ons zijn voorgedaan: heiligen. 'Heilig' is een woord dat we als gelovigen vaak tegen komen. We hebben er allemaal wel een bepaald gevoel, een bepaald beeld bij. Voor de een is het iets positiefs omdat een heilige je kan helpen of stimuleren ook zo

te leven als hem of haar, voor de ander heeft heilig een meer negatieve klank: niet haalbaar.

Hoe wordt je heilig?

Als we kijken naar de levensverhalen van de heiligen dan blijkt dat ze gewone mensen zijn geweest die ook zo hun fouten en tekorten hadden. Maar die op een gegeven moment zo geraakt werden door Jezus dat ze Hem op een bijzondere manier hebben nagevolgd. Ze hebben laten zien dat mensen echt kunnen leven zoals God dat wil.

Wat wil God? Dat zijn Rijk van liefde, vrede en gerechtigheid ten volle doorbreekt.

In het evangelie lezen we de proloog van de Bergrede van Jezus: de zaligsprekingen. Je zou kunnen zeggen dat dit de grondwet is van dat koninkrijk. Zalig zij die.....gelukkig zij die.....

De zaligsprekingen spreken over deugdzaam mensen, mensen die niet vol zijn van zichzelf, niet vol zucht naar rijkdom of macht. In die zin arm van geest: dat je niet meer vol bent van zelfhandhaving en van de begeerte naar geld en goed. Dat weelde en luxe geen doel van je is waar je voor leeft. Het gaat om een innerlijke vrijheid waardoor je open en ontvankelijk bent voor Gods rijk.

Jezus prijst de mensen, die niet tevreden zijn met wat voor het grijpen ligt, met de dingen van alledag, mensen die bovendien verlangen naar andere zaken. Jezus schetst als het ware hun mentaliteit, hun eigenschappen. Hoge waarden worden toegekend aan compassie, zachtmoedigheid, vredestichten...

'Heiligheid' is daarmee niet zo ver weg of slechts haalbaar voor een enkeling. Want elke dag zijn er wel momenten om iets goeds te doen. Een glimlach voor de ander kost niets. Oog hebben voor de wereld om je heen ook niet.

Iemand had in de periode van Allerheiligen ergens in een kerk een groot paneel gezien met afbeeldingen van allerlei heiligen uit het verleden: Willibrord, Franciscus, Teresia, maar ook foto's van hedendaagse mensen die verrassende stappen durven zetten naar heelheid en vrede: Nelson Mandela, Moeder Teresa en de Franse abbé Pierre. En midden in dat paneel, op ooghoogte, hing een spiegelkje. Je zag te midden van die mensen, die op een of andere wijze handel(d)en vanuit de inspiratie van de bergrede, jezelf.

Ja, wat doe ik zelf?

Hoe helend, hoe heiligend ben ik zelf?

Wanneer we heiligheid nastreven en het goede doen voor de ander en de aarde, wordt de wereld voor iedereen een aangename plek om te leven. Dan mogen we in dit leven al iets proeven van Gods heiligheid, van het Koninkrijk van God.

Gebed Allerheiligen

God van ons leven, wij danken U voor al uw heiligen, die ons zijn voorgedaan:
voor profeten en apostelen
en voor de vrouwen die getuigden.

Voor hen die geschiedenis maakten
en voor allen die in de schaduw bleven;
voor wie gebeden hebben in stilte
en voor wie luidkeels riepen om gerechtigheid.

Voor wie hun leven gaven om u te dienen
en voor wie bezweken zijn onder een ondraaglijk kruis.

Voor de vurige getuigen en de sterke strijders
en voor de stille hoorders en de zwijgende doeners.

Voor bezielende mensen die anders geloofden dan wij
en voor al die anderen die uw zaak behartigden zonder uw naam te kennen;

Voor onze ouders, onze grootouders,
voor allen die er in ons leven waren,
ons een teken gaven
of ons een weg gewezen hebben.

Voor alle heiligen van vandaag,
waarvan Gij en Gij alleen de namen kent.

Wij danken U voor wat Gij hun gegeven hebt
en voor wat Gij door hen geeft aan ons.

Help ons, in hun spoor,
tot het einde toe uw weg te gaan
uw heil te zoeken,
uw naam te eren. Amen.

naar W.R. van der Zee

Allerzielen

Als de dagen weer korter worden en het licht afneemt is het in onze traditie de mooie en goede gewoonte om onze dierbare overledenen te gedenken. Allerzielen zet ons aan het denken, we staan stil bij de dood. We herdenken de dierbaren die van ons zijn heengegaan. Sommigen van ons zetten een lichtje bij hun foto, anderen bezoeken de plaatsen waar ze hun geliefden ter ruste hebben gelegd. Weer anderen versieren hun graven met bloemen.

Zo koesteren we, ieder op eigen manier, de herinneringen aan hen die we vaak met zoveel moeite

proberen 'los te laten'. Loslaten is niet het goede woord, want verbondenheid blijft: in en door de liefde blijven we verbonden met onze dierbare overledenen. Als wij aan hen denken vragen we ons vaak af: waar is hij nu, waar is zij gebleven? Omdat niemand van ons over de grens van de dood heen kan kijken blijft dat een geheim, een mysterie. In het Johannes evangelie lezen we dat er in Gods huis ruimte is voor velen. Daar mogen we in geloven. Dit vertrouwen is de grond voor ons gebed dat de overledenen in die ruimte van God mogen rusten in vrede.

Gebed Allerzielen

Heer, onze God,
de naam van elke mens
staat gegrift
in de palm van Uw hand.
Wij vertrouwen U
onze dierbare overledenen toe.

We bidden voor al degenen die leven met een groot gemis, die de pijn van het verdriet dagelijks met zich meedragen; dat zij helpende mensen om zich heen vinden, dat zij uw troost en steun mogen ervaren.

Help ons geloven dat wij over de dood heen
in liefde met elkaar verbonden blijven,
dankzij Jezus, Uw Zoon, onze Heer,
die U uit de dood hebt opgewekt,
omdat U trouw blijft aan de liefde,
vandaag en alle dagen
tot in eeuwigheid. Amen.

Mededelingen:

Allerzielenviering

Dit weekend en op 2 november zijn er speciale vieringen ter gelegenheid van Allerzielen. Deze vieringen zullen, behalve in Bakhuisen, gewoon doorgaan maar uiteraard met een kleinere groep.

Livestream Allerzielen

Er zal op maandagavond vanuit de kerk van St. Nicolaasga een livestream uitzending zijn zodat u Allerzielen ook thuis mee kunt vieren ook al is het niet van uw eigen locatie. Informatie hoe u de livestream kunt bekijken is te vinden op de hoofdpagina van onze website: www.dechristoffel.nl

Contact met de pastores

Ook in deze tijd zijn en blijven de pastores beschikbaar voor pastorale contacten. U kunt ons bellen of mailen. Huisbezoeken doen we alleen op uitnodiging.

We wensen u sterkte toe in deze tijd van gedenken en een goed weekend. Het pastoresteam

Voor de kinderen

Onze kerk kent veel mensen die ‘heilig’ worden genoemd.

Het zijn mensen die in hun leven hebben laten zien dat je echt kunt leven zoals God dat wil.

Iedere parochie is genoemd naar een heilige. Zo heet onze parochie de heilige Christoffelparochie.

Over deze heilige Christoffel gaat het in onderstaand verhaal. Veel mensen hebben een sleutelhanger met daarop de afbeelding van Christoffel erop. Aan het einde van het verhaal weet je waarom.

Een grote man zocht zijn leven lang naar iemand die hij kon dienen. Hij was zo sterk en groot dat de mensen hem een reus noemden. Zijn naam was Offerus. Offerus was een harde werker. De boeren waren altijd blij als hij hun knecht wilde zijn, maar hij bleef nooit lang op dezelfde plaats. Het leek wel alsof Offerus iets zocht, maar het niet kon vinden.

Overall waar Offerus kwam vroeg hij aan de mensen: ‘Wie is de machtigste?’ Zo kwam hij terecht bij de koning. De koning was heel blij met zo’n sterke man, want er was net een oorlog aan de gang die hij graag wilde winnen. Offerus ging vechten voor de koning en diezelfde dag vluchtte het andere leger voor die grote sterke reus. ’s Avonds was er een groot feest in het paleis en Offerus mocht naast de koning aan tafel zitten. Er werd gegeten, gedronken en gepraat. Aan het eind werd het heel stil. Er klonk prachtige harpmuziek en een stem zong zo mooi, dat je er stil van werd. Plotseling maakte de koning een kruisteken. Offerus wist niet wat de koning deed en vroeg hem waarom hij zo’n kruisteken maakte. De koning keek een beetje angstig om zich heen en fluisterde dat in het liedje gezongen werd over de duivel. Offerus stond op, want de koning was dus niet de machtigste, de duivel was nog veel machtiger.

Offerus ging op zoek naar de duivel en vond hem.

Hij wist helemaal niet wie het was en zeker niet dat de duivel altijd slechte en gemene dingen deed. Offerus hielp de duivel tot ze op een dag langs een kruis kwamen, dat aan de kant van de weg stond. De duivel schrok, sloeg zijn handen voor zijn gezicht en rende weg. Offerus wilde weten wat er aan de hand was en vroeg de duivel waarom hij zo bang geworden was van die twee houten paaltjes. De duivel fluisterde:

‘Er is maar een die de machtigste is, dat is de grote Koning.’ Offerus ging op zoek naar die Koning.

Na dagen lopen kwam hij terecht bij een oude man, een kluizenaar. Die vertelde hem over Jezus Christus. De echte Koning die was gekomen om mensen te helpen, om mensen gelukkig te maken. Offerus wilde die Koning vinden, maar ja, bidden en vasten hoorden niet zo bij hem. Hij wilde met zijn grote handen werken. Elke dag bracht hij mensen over de rivier.

Hij droeg ze op zijn schouders en zorgde ervoor dat ze veilig aan de overkant kwamen. Dat deed hij zeven jaar lang. Tot hij op een nacht wakker werd van een

stem. Hij liep naar het water, maar zag niemand. Terug in bed hoorde hij die stem weer, maar ook de tweede keer zag Offerus niemand. Pas na drie keer vond hij een kind. Hij nam het op zijn schouders en droeg het over de rivier. Maar halverwege werd het kind zwaarder en zwaarder. Offerus dacht dat hij zou verdrinken. Hij keek omhoog naar het kind op zijn schouders en zag zo iets moois. Het kind straalde als de zon en zei:

‘Ik ben de Koning die jij zoekt, Ik ben Jezus Christus. Je leven lang heb je naar Mij gezocht en zeven jaar heb jij mensen gedragen. Daarom zal Ik je nu dopen in mijn naam en vanaf dit moment heet je Christoffel, Christusdrager.’

De volgende morgen vonden mensen Christoffel in zijn hut, hij was dood. De oude kluizenaar begreep dat Christoffel gevonden had, waar hij zijn hele leven naar gezocht had. Christoffel, Christusdrager, de drager van mensen. Patroon van de reizigers, omdat hij mensen veilig naar de ‘overkant’ brengt en weer terug.

